

Atklātā arhitektūras ideju konkursa “Daudzstāvu daudzdzīvokļu dzīvojamās ēkas ar komercitelpām pirmajā stāvā jaunbūve Rīgā, Krāsotāju ielā 8/10 (34.grupa, 152.grunts)” žūrijas komisijas sēdes

PROTOKOLS

05.06.2017.

Rīgā

Nr.1

Konkursa žūrijas sastāvs:

- Uldis Mesters – pasūtītāja pārstāvis, žūrijas komisijas priekšsēdētājs;
- Pēteris Strancis – pasūtītāja pārstāvis;
- Oskars Redbergs – pasūtītāja pieaicināts sertificēts arhitekts;
- Renārs Putniņš – Latvijas Arhitektu savienības pārstāvis;
- Aiga Rozentāle-Baiža – Rīgas pilsētas Būvvaldes pārstāve;
- Jānis Zilgalvis – Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas pārstāvis.

Konkursa žūrijas atbildīgais sekretārs – Mārtiņš Ulāns.

M.Ulāns informē, ka konkursam iesniegti 11 priekšlikumi.

Izskatot visus konkursa darbus, žūrijas komisija diskusijas rezultātā pieņem lēmumu, ka Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumiem (turpmāk – RVC AZ TIAN), pilsētvides raksturam un konkursa programmai visatbilstošākie ir darbi ar devīzēm A111A, DM777, KL010, MAR810, SML810 un UTC852, kuri tiks izvērtēti detalizētāk. Žūrijas komisijas dalībnieki sniedz savu vērtējumu par iepriekš norādītajiem darbiem:

SML810

A.Rozentāle-Baiža – ēkas novietojums netipisks perimetrālas apbūves principiem. Ēkas būvapjoms platāks par 12,5m un to pielāgojot apbūves noteikumiem, var mainīties risinājums. Stūra apjoms pārsniedz atļauto dzegas augstumu, kas nav lielāks par Lienes ielas platumu, bet pie labas arhitektūras piedāvājuma, tas varētu būt definējams kā stūra akcents.

P.Strancis – pieslēgumi atbilst RVC AZ TIAN prasībām. Plašie gaiteni nav racionāls un ekonomisks risinājums. Dzīvokļu plānojumi ir skaidri un saprotami. Pozitīvi vērtējams mēģinājums ievērot pilsētvides raksturīgo apbūves mērogu.

R.Putniņš – darbam ir mēroga un konteksta izjūta, bet nav veiksmīgi risināta publiskā telpa ielas frontē, tai konkrētajos apstākļos būtu problemātiski funkcionēt. Pasūtītājam jāvērtē, vai tiešām praktiski ir tādi dzīvokļi, kuri vairāk atgādina viesnīcas numurus.

U.Mesters – koplietošanas telpu platības ir pārāk ievērojamas, kā arī jumta izbūves un fasādes risinājumi ir pārāk sarežģīti, lai iekļautos plānotajā budžetā.

J.Zilgalvis – objekts labi iederas pilsētvidē. Ēkas funkcionālais plānojums ir nedaudz vienkāršots.

O.Redbergs – aiz nepretenciozās vizualizācijas slēpjas vairāki interesanti, pārdomāti risinājumi – ir laba mēroga izjūta, apjoms ir kompakts. Plašās koplietošanas telpas var dot pievienoto vērtību nelielajiem dzīvokļiem, jo var atrast veidu kā arī tās lietderīgi izmantot, kas ir mūsdienīgs piegājiens. Fasāžu noformējumā izmantoti dažādi materiāli apjomu sadalot. Iespējams, ka turpmākajās projektēšanas stadijās varētu vienkāršot ēkas apjomu artikulāciju. Labiekārtojuma potenciāls pagalmā ir augsts, ja atteiktos no virszemes automašīnu stāvvietām. Trūkst paskaidrojuma raksts. Nav skaidrības par ēkas konstruktīvajiem risinājumiem. No arhitektoniskā viedokļa darbam ir potenciāls. Projekts var tikt rekomendēts turpmākajai izstrādei. Paredzamās izmaiņas ļaus saglabāt autoru sākotnējo ieceri un ievērot arhitektūras risinājumā definētos pamatprincipus.

DM777

A.Rozentāle-Baiža – apbūves augstums atbilst RVC AZ TIAN. Netipiski veidots apbūves atvērums pret Sparģeļu ielu. Erkeri Krāsotāju ielas fasādē nav šai teritorijai raksturīgi, bet atbilst RVC AZ TIAN prasībām. Saglabājamā ēkas fasāde nav veiksmīgi integrēta jaunajā apjomā. Vizuali nav piemērotākais risinājums kvartālā.

J.Zilgalvis – var piekrist, ka šis nav risinājums, kas ļoti labi iederētos esošajā pilsētvidē. Ja ierāvumu pret Sparģeļu ielu var pamatot ar vēsturiskiem materiāliem, tad, iespējams, tas nav slikts risinājums. Ēkas jumta slīpumu kopēšana ir pārlietu izteikta.

R.Putniņš – pagalma apjoms ir pārlietu izvērsts, jo nav ievēroti attālumi starp ēkām (RVC AZ TIAN 271.8). Erkeri ir videi neraksturīgi, jo vēsturiski tādi paņēmieni šajā rajonā nav piemēroti. Viena rakstura materiāla pielietojums gan ēkai, gan jumtam nerada artikulētas būvformas iespaidu, tajā nevar nolasīt apjoma pārejas. Fasādes kompozīcija ir mehāniski neveikla. Ēkas koridoros nav nodrošināta dienas gaisma. Dzīvokļu plānojumi nav veiksmīgi. Šajā darbā ir pretruna tēla loģiskai, tektoniskai un kontekstam, pret autoru izvēlēto būvveidu, koka paneļu karkasu.

P.Strancis – šis zemes gabals ir ļoti netipisks šim rajonam. Autoru izveidotais apjoma vizuālais tēls pret Sparģeļu ielu nav veiksmīgs un subjektīvi šķiet nepārdomāts. Jumta ainava ir neraksturīga – jumta slīpums ir svešs šim kvartālam. Pozitīvi izceļami priekšdārziņi un terases. Dzīvokļu plānojumi ļoti šauri. Komerclatības ir pārāk apjomīgas un tām šinī kvartālā varētu neatrasties adekvāts pielietojums. Nav korekti norādīts automašīnu stāvvietu skaits.

O.Redbergs – priekšlikums mēģina mehāniski realizēt būvprogrammu vairākos aspektos – gan pilsēt būvnieciski, gan attiecībā uz ēkas ārējo veidolu, gan būvkonstrukcijām. Augstie divslīpu jumti un erkeri ir pārāk dominējoši Krāsotāju ielas fasādē, kas nav uzskatāms par veiksmīgu risinājumu. Pazemes autostāvvietā šķiet ekonomiski nepamatota. Izmantotas līmētās koka konstrukcijas ar monolītā dzelzsbetona kāpņu telpām, ēku apdarinot ar ķieģeļu flīzēm, kas varētu būt diskutabli.

U.Mesters – ļoti patīk kā stūrī erkeris ir savietots ar komercietelpām, bet visādi citādi šis projekts būtu grūti realizējams.

MAR810

A.Rozentāle-Baiža – pagalma apjoma augstums nav norādīts un pamatots, dominē pār ielas fasādes apjomu, bet to ir iespējams koriģēt. Kopumā darbs ir veiksmīgs. Nav saglabāta vēsturiskā fasāde.

J.Zilgalvis – darba autori ir izveidojuši veiksmīgas vizualizācijas, tomēr apjoma iederība apkārtējā pilsētvidē šķiet ne īpaši veiksmīga. Nav saglabāta vēsturiskā fasāde.

P.Strancis – darba autori ļoti labi tikuši galā ar vairākiem uzdevumiem – ļoti laba proporcija starp dzīvokļiem un neizmantojamām ēlām, kas atbilst pasūtītāja ekonomiskajam uzstādījumam. Tas parts attiecas uz fasāžu stilistiku, kura nedisonē ar apkārtējo apbūvi, Dzīvokļu plānojumi ir veiksmīgi. Automašīnu stāvvietas ir nesamocītas.

O.Redbergs – autori ir sākuši projektēšanu no pilsētņēmnieciskā mēroga un piedāvā interpretāciju par bijušās industriālās teritorijas pārbūvi. Projekts piedāvā “arhaizācijas” paņēmieni, kurā jaunā apbūve atgādina industriālas rūpnieciskas teritorijas pārbūves projektu. Šāda stratēģiju veidojot atsauci uz kvartāla industriālo pagātņi. Šāda stratēģija varētu tikt veiksmīgi izmantota vietas zīmološanai (place branding) un īpašas identitātes veidošanai. Risinājums ir vienkāršs, ievēro normatīvus, meistarīgi paredz Sparģeļu ielas turpinājumā arhitektonisku akcentu, kura novietojums gan atšķiras plānā un vizualizācijās, un nedod iespēju to pilnībā novērtēt. Labiekārtojuma un ārtelpas struktūra ir skaidra. Dzīvokļu plānojumi un to attiecība ar koplietošanas koridoriem ir optimāla un ekonomiski pamatota. Vienā stāvā paredzēti dažāda izmēra dzīvokļi, kas ir vērtējams pozitīvi, jo paredz “social mix” dodot iespēju dažādām sabiedriskām grupām mijiedarboties. Projekts var tikt rekomendēts turpmākajai izstrādei. Paredzamās izmaiņas ļaus saglabāt autoru sākotnējo ieceru un ievērot arhitektūras risinājumā definētos pamatprincipus.

R.Putniņš – ēka atgādina nevis jaunbūvi, bet esošas ēkas pārbūvi. Šķiet, ka tiek pielietots pagājušā gadsimta 30-to gadu ziemeļu neoklasicisma arhitektūras paņēmieni, kas Rīgā ir sastopams diezgan bieži. Atšķiras ģenplāns no vizualizācijām. Tomēr var uzteikt stāvu plānojumu. Pagalma apjoma daļa pārāk neveikla, pārsniedz atļautos 24 m, šī apjoma fasāžu ritmika pilnībā mehāniska, bez kādām niansēm. Vertikālai akcents Krāsotāju iela plaknē pilnībā svešs pamatapjomam, drīzāk pieņemams kādai sakrālai būvei. Autori nojaukuši saglabājamo apjomu.

U.Mesters – ja tiktu likvidēts pret Sparģeļu ielu izveidotais vertikālais fasādes elements, tad iespējams, ka rezultāts būtu labāks. No attīstītāja viedokļa, šis ir viens no labākajiem darbiem.

UTC852

A.Rozentāle-Baiža – priekšlikums atbilst RVC AZ TIAN prasībām, no Rīgas pilsētas būvvaldes viedokļa lielu iebildumu nav. Nedaudz savdabīga šķiet zaļā fasāde un nepamatoti šķiet atvērtie stūra akcenti. Ēkai nav pagrabstāva. Tukšos apjoma fragmentus varētu izmantot lietderīgi – terasēm vai papildus telpām.

R.Putniņš – divainas šķiet mehāniskās pārejas būvju stūros, kur tās bloķējas ar esošo apbūvi, tām nav nekādas artikulācijas un eksponējas plašas neizprotamas koka plaknes. Ja būtu pilns apjoms bez pāreju izgriezumiem, varbūt darbs būtu labāks, tomēr žūrijas pienākums nav projektēt pretendentu vietā. Pagalmam, ņemot vērā mazo apbūves blīvumu, ir viens no labākajiem risinājumiem. Dzīvokļu plānojumi ir veiksmīgi. Visā visumā humāns risinājums, tomēr attiecībā pret Pasūtītāja interesi (uzņēmējdarbība), viens no minimālistiskākajiem darbiem. Jumtu plakņu artikulācija raksturīga citām Rīgas centra apkaimēm, nevis Grīziņkalnam.

P.Strancis – laba telpu proporcija, taču komercplatība ir samērā liela. Jumta ainava nav veiksmīga, jo šādā risinājumā pasūtītājs nav ieguvējs – tiek zaudēta lietderīgā platība un sarežģītāks kļūst ēkas būvniecības process. Veiksmīgi ir fasādes vertikālie daļījumi.

J.Zilgalvis – piekrist viedoklim par apjoma tukšajiem stūriem un jumta planes ir līdzīgas darbam ar devīzi DM777.

U.Mesters – daži fasādes elementi – logu daļījums – ļoti atgādina VID ēku. Pasūtītājs neuzskata šo darbu par realizējamu.

O. Redbergs – Projekts piedāvā skaidru apbūves un teritorijas plānojuma struktūru un atbilstošu ārtelpas un labiekārtojuma risinājumu, kuru gan apgrūtinā 40 virszemes autostāvvietas (netiek paredzētas pazemes autostāvvietas). Apjoma fragmentācija, sadalot to vairākās daļās un tuvinot to vēsturiskajai parcelācijai citos gruntsgabalos ir uzskatāma par veiksmīgu. Arī fasāžu noformējumā izmantotās apdares materiālu atšķirības (tonētas cement šķiedras plāksnes, koka dēlīšu apšuvums) atsevišķām apjomu daļām veicina lielmēroga apjoma integrāciju ielas ainavā. Salīdzinoši zemais apbūves blīvums paver iespējas veidot izmantojamu pagalma ārtelpu un labiekārtojumu. Veiksmīgs vertikālo komunikāciju izvietojums. Par spīti sarežģītajam plānošanas uzdevumam, projekts piedāvā racionālu dzīvokļu plānojumu, kas ļauj tos ekspluatēt nezaudējot telpisko un dzīves kvalitāti. Koridoru garums ir optimāls, kaut gan tie plānoti bez dabīgā apgaismojuma. Izrobotie stūri apjoma galos, kas piekļaujas zemajai koka apbūvei Lienes un Krāsotāju ielā varētu tikt uzskatīti par veiksmīgu stratēģiju. Diemžēl, projekta vizualizācijas un diagrammu kvalitāte nedod iespēju novērtēt to potenciālu. Projekts var tikt rekomendēts turpmākajai izstrādei. Paredzamās izmaiņas ļaus saglabāt autoru sākotnējo ieceru un ievērot arhitektūras risinājumā definētos pamatprincipus.

KL010

A.Rozentāle-Baiža – priekšlikums atbilst RVC AZ TIAN prasībām. Diskutabls ir fasāžu izpildījums, jo nenolasās fasādes raksturs un līdz ar to vizuālā iederība pilsētvidē nav vispārliciecināma.

P.Strancis – uztrauc tas, ka ēkas dienvidu pusē paredzēts garš gaitenis, atņemot dienvidu pusi dzīvokļiem. Svarīgi ir vērtēt dzīvokļu un palīgtelpu proporcionālo attiecību. Autostāvvietas izvietotas labi. Nav viennozīmīga viedokļa par apjoma kvalitāti – ir aspekti, kuri risināti labi, bet ir arī trūkumi. Atšķirībā no citiem darbiem, kur veidoti stāvi jumti, šinī gadījumā jumtu forma nekonfrontē ar apkārtējo vidi.

R.Putniņš – ir vērojamas problēmas ar vizualizācijām, kas pilnvērtīgi liedz uztvert autoru idejas būtību. Var piekrist par gaitēņa novietojumu dienvidu pusē, ka tas nav veiksmīgs piegājiens, bet autors šādu risinājumu ir pamatojis. Ēka ir veidota kā galerijas tipa ēka.

Labiekārtojums šādā izpildījumā nav pats veiksmīgākais, jo to nomāc platā caurbrauktuve. Ja jumta izbūves būtu mazākas, iespējams, ka darbs no tā tikai iegūtu, bet konceptuāli fasādes askēze ir Grīziņkalnam raksturīga. Nav nolasāma apjomu ritmika. Ļoti pozitīvi vērtējams konteksta izpētes darbs rokas skicēs. Galvenais stūris ir ar pilsētvidei atbilstošu jumtu.

U.Mesters – ēkas iekšējais plānojums ir pievilcīgs, viens no labākajiem, ieskaitot gaišo gaiteni ēkas dienvidu pusē. Tas nav būtisks trūkums, jo gaiteņu īpatsvars uz kopējo platību nav liels. Fasāde nepārlicina, jo rodas iespaids, ka tā radīta mehāniski, formāli integrējot apjomā vēsturiskās ēkas saglabājamo fasādi un papildinot to ar dažādu krāsu jaunbūvi. Iespējams, ka pie vainas ir vizualizāciju kvalitāte. Neskaidras ir tās jumta līnijas, kuras dabā būs redzamas un kuras nebūs.

O.Redbergs – no pilsēt būvniecības viedokļa apjomu un teritorijas plānojuma struktūra ir skaidra. Pazemes autostāvieta skaits ir atbilstošs kopmītņu tipa dzīvokļu normatīvam. Ēkas dzegas augstums izriet no apbūves noteikumu prasībām. Atšķirīgie dzegu augstumi gan Krāsotāju ielu tiek izmantoti, lai sadalītu monotono lielmēroga apjomu trīs daļās. Dzīvokļu plānojums racionāls. Ielas fasādes logi paredzēti vienā plaknē ar fasādi, to iedziļināšana pavērtu iespēju niansētai fasādes artikulācijai un integrācijai ielas ainavā. Projekts piedāvā galerijas tipa dzīvokļu tipoloģiju ar garu koridoru ar dienvidu puses izgaismojumu. Projekts var tikt rekomendēts turpmākajai izstrādei. Paredzamās izmaiņas ļaus saglabāt autoru sākotnējo ieceri un ievērot arhitektūras risinājumā definētos pamatprincipus.

J.Zilgalvis – var piekrist izskanējušajiem viedokļiem. Jumta logu risinājums ir pieņemams un to izvēle ir atkarīga no autora pieejas. Fasādes ir vienmuļas, ieskaitot saglabājamo vēsturisko fasādi. Apkārtējai pilsētvidei neitrāls risinājums.

A111A

A.Rozentāle-Baiža – novietojuma ziņā apjoms ir diezgan plats, platāks par 12,5m, kas būtu koriģējams. Vizuāli šķiet, ka apjoms nav harmonisks, drīzāk destruktīvs. Slīpās dzegas ir diskutablas, savukārt to augstumi atbilst RVC AZ TIAN prasībām gan no Lienes ielas, gan Krāsotāju ielas puses.

P.Strancis – kolēģes norādīto apjoma platumu var viegli koriģēt, vienlaicīgi nezaudējot ievērojamas platības. Gaiteņu risinājums labs, jo visiem ir gaiteņiem ir logi un ir kāpņu telpas ar gaismu. Darbs ir radošs un jāatzīst, ka tas nemaz tik ļoti nedisonē ar apkārtējo pilsētvidi, īpaši attiecībā pret Krāsotāju ielu. Interesants ir apjoma ierāvums pret Sparģeļu ielu. Telpu ziņā šis darbs ir ieguvums pasūtītājam. Automašīnu stāvvietas izvietotas nevis pazemē, bet cokolstāvā, kas samazina zemes darbu apjomu.

R.Putniņš – Apjomu sadalījums un artikulācija veiksmīgi iekļaujas Krāsotāju ielas apbūves frontē. Pagalma labiekārtojums nav veiksmīgs, saistībā ar lielo pagalma platību, kas atrodas zem apjoma. Labs ir atvērums pret Sparģeļu ielu, kas nepārrauj apbūves fronti, bet tomēr izceļ ielas turpinājumu. Trauksmainās dzegu līnijas un jumtu plaknes vairāk piemērotas kultūras ēku semantikai, mazāk dzīvojamajam fondam. Logu risinājumi jumta un sienu plakņu sadurvietās ir ļoti dārgi, taču to var risināt ar jumta izbūvēm, vai arī veidojot frontālo daļu, kā segtu terasi. Tomēr paliek diskutabls jautājums par ļoti lielo apbūves blīvumu – 77,6%, kas būtiski pārsniedz perifēriālā RVC ierastos 60%.

O.Redbergs – risinājums ir atbilstošs normatīvajiem augstumiem. Apbūves rādītāji ir ļoti augsti, līdz ar to labiekārtojuma risinājums ir formāls un nenodrošina atbilstošu ārtelpas kvalitāti. Sparģeļu ielas skatu perspektīvas turpinājums to akcentējot ar atvērumu uz iekškvartāla pagalmu ir uzskatāms par veiksmīgu paņēmieni. Pazems autostāvvietu platība un automašīnu stāvvietu skaits ir atbilstošs funkcijai. Vides pieejamības risinājums labi izskatās plānā, bet tehniskā projekta stadijā būs jākorģē. Pamīšus izvirzītās apjomu daļas un diagonālas dzegas pret Krāsotāju ielu dod variācijas iespējas ielas ainavai. Ēkas arhitektūra piedāvā biroju ēkām raksturīgu apdares kvalitāti un fasāžu artikulāciju. Dzīvokļu plānojums ir racionāls, bet ar salīdzinoši gariem koridoriem. Projekts var tikt rekomendēts turpmākajai izstrādei. Paredzamās izmaiņas ļaus saglabāt autoru sākotnējo iecerī un ievērot arhitektūras risinājumā definētos pamatprincipus.

U.Mesters – autostāvvietu skaits nav primārais, jo nākotnē privātā automašīna kā pilsētas transporta līdzeklis noteikti zaudēs savu dominējošo lomu un tā nebūs ikdienas nepieciešamība, īpaši šīs dzīvojamās ēkas mērķauditorijai. Ļoti labs darbs no lietderīgās telpas viedokļa. Mulsina fasādes, kurās ir ļoti liels akcents uz lauztajiem logiem un tas varētu būtiski palielināt būvniecības izmaksas. Ļoti patīk ideja par Sparģeļu ielas turpinājumu. Darba autori vislabāk integrē saglabājamo sienu jaunajā apjomā.

J.Zilgalvis – piedāvājums labi iederas pilsētvidē. Simpātiski šķiet tas, ka ar dzegām, slīpumu maiņām tiek panākta ielas dinamika, līdz ar to arhitektūra ir interesanta un radoša. Noteikti viens no favorītdarbiem, arī no vēsturiskās fasādes saglabāšanas viedokļa.

Žūrijas komisijas locekļu vērtējums par pārējiem darbiem:

NOW3

A.Rozentāle-Baiža – ēkas novietojums un būvapjoms netipisks perimetrālās apbūves principiem, nav ievērotas RVC AZ TIAN prasības izvietojot apjomu pret kaimiņu gruntsgabaliem, kā arī attālums no dzīvojamo telpu logiem līdz zemesgabala robežai ir mazāks par atļauto 6,4m. Nav norādīti dzegu augstumi, līdz ar to nav izvērtējama RVC AZ TIAN prasība – ēkas augstums nepārsniedz ielas platumu starp sarkanajām līnijām. Apkārtējai apbūvei netipiski zelmiņu novietojumi pret ielu.

O.Redbergs – pilsētībūvniecisks risinājums pilsētībūvnieciska rakstura pilsētvides transformācijas problēmai. Piedāvā vairāku apjomu kompleksu apbūvi teritorijā, kurā iepriekš atradušās vairākas industriāla rakstura ēkas vienā lielā gruntsgabalā, blīvas galvenokārt dzīvojamās apbūves teritorijā. Pilsētībūvnieciskā struktūras veido trīs ēkas, kura katra risināta pēc atšķirīgas un veiksmīgas tipoloģijas. Fasāžu apdare risināta atšķirīgi ar inovāciju potenciālu. Atšķirīgu funkciju un programmu izvietojums veiksmīgi risināts pa vertikāli -stāviem, lietderīgi izmantojot telpas atbilstoši izgaismojumam un vides pieejamībai. Novērojamā neatbilstība būvnormatīviem, kas saistāma ar specifisku vietēju normatīvu nepārziņāšanu. Projekts var tikt rekomendēts turpmākajai izstrādei. Paredzamās izmaiņas ļaus saglabāt autoru sākotnējo iecerī un ievērot arhitektūras risinājumā definētos pamatprincipus.

R.Putniņš – visatšķirīgākais darbs, kas izceļas ar savādāk traktētu vides konteksta interpretāciju. Interesanti tipoloģiskie risinājumi – galeriju tipa dzīvojamās ēkas ap iekšējo pagalmu. Tomēr iepazīstoties tuvāk, tas pārkāpj ļoti daudzus apbūves noteikumus, lai to izvirzītu augstākā vietā. Bez tam fasāžu tipoloģijā nepamet sajūta, ka sarkanās ēkas pirmajos stāvos ir projektētas komercfunkcijas, savukārt stūra apjomā biroji. Autori arī ir nekorekti

traktējoši ģeometriju, stūra apjomam, kur piramidālais jumts sastopas ar cilindrisko iekšpagalmu, apjomus nekas par to neliecina. Diskutabls jautājums par ļoti lielo apbūves blīvumu – 69 %, kas būtiski pārsniedz perifēriālā RVC ierastos 60%.

ANNA

A.Rozentāle-Baiža – apjomiem plakani jumti neraksturīgi apkārtējai apbūvei. Apjomu augstumi atbilst RVC AZ TIAN prasībām gan no Lienes ielas, gan Krāsotāju ielas puses. Ēka vairāk līdzinās biroju ēkai, neraksturīga dzīvojamās ēkas apbūvei.

O.Redbergs – apjomi izvietoti gar ielas perimetrāls apbūves līniju un gruntsgabala iekšienē ar atkāpi no blakus esošajām ēkām. Dzegas augstums atbilstošs ielas platumam. Netiek veidots jumta raksturs. Ēkas arhitektūra neatbilst mazizmēra dzīvokļu ēkas raksturam un šī rajona dzīvojamo ēku arhitektūras tradīcijai.

R.Putniņš – apjoms neiederas kontekstā, ne arī atbilst semantikai. Apjoms ļoti atgādina bijušo “Banka Baltija” ēku Ģertrūdes ielā. Klaji mehāniski savietojas saglabājamā ēkas daļa ar jaunbūves daļu. Pagalma apjoms ir pārlietu augsts, jo nav ievēroti attālumi starp ēkām (RVC AZ TIAN 271.8.). Nav izprotama milzīgā terase Krāsotāju ielas frontē (ne funkcionāli, ne telpiski) piektā stāva līmenī. Rudimentāras labiekārtojuma iespējas pagalmā. Parkinga pandusi 20% stāvumā, vērtējami, ka nefunkcionāli (optimāli ir 12%). Diskutabls jautājums par ļoti lielo apbūves blīvumu – 75 %, kas būtiski pārsniedz perifēriālā RVC ierastos 60%. Dzīvokļu plānojumi ir vērtējami kā uzdevumam atbilstoši un godprātīgi saplānoti.

SEP02

A.Rozentāle-Baiža – nav norādīti dzegu augstumi, līdz ar to nav precīzi izvērtējama RVC AZ TIAN prasība – ēkas augstums nepārsniedz ielas platumu starp sarkanajām līnijām, bet redzams, ka dzegas augstums augstāks par Krāsotāju ielas platumu. Attālums no dzīvojamo telpu logiem līdz zemesgabala robežai ir mazāks par atļauto 6,4m. Apjoms pārāk monolīts apkārtējā apbūvē.

O.Redbergs – augsts apbūves blīvums. Ēkas dzegu un kores augstums neatbilst apbūves normatīvam. Fasādes apdarei piedāvā krāsotu dēļu apšuvumu, kas nav raksturīgs daudzstāvu daudzdzīvokļu apbūvei šajā pilsētas daļā.

R.Putniņš – Apjoms neiederas kontekstā, tas ir pārāk masīvs, monolīts un mehāniski amorfs. Tas neveido nekādas kontekstuālās saites ar blakus esošajiem apjomiem. Forma neveido artikulāciju atbilstoši RVC AZ TIAN prasībām par ēkas augstumu. Klaji mehāniski savietojas saglabājamā ēkas daļa ar jaunbūves daļu. Pagalma apjoms ir pārlietu augsts, jo nav ievēroti attālumi starp ēkām (RVC AZ TIAN 271.8.). Attālums no sētas fasādes ar logiem līdz gruntsgabala robežai ir par mazu (nepieciešams 6.4m).

CF2569

A.Rozentāle-Baiža – nav precīzi norādīti apjomu augstumi, līdz ar to nav izvērtējama RVC AZ TIAN prasība – ēkas augstums nepārsniedz ielas platumu starp sarkanajām līnijām. Stūra apjoms pārsniedz atļauto dzegas augstumu, kas nedrīkst būt lielāks par Lienes ielas platumu. Ielas apjoms platāks par 12,5m. Nav ievērota RVC AZ TIAN prasība – būvei

piekļaujoties zemesgabalam, kurā pret apbūvējamo zemesgabalu ir pagalms, jāveido vismaz gaismas pagalms.

O.Redbergs – apbūves struktūru veido divi savstarpēji savienoti apjomi. Ēkas dzegu un kores augstums neatbilst apbūves normatīvam. Moduļu tipa ēka. Fasādes apdarē izmantota koka apdare, kas nav raksturīga daudzstāvu daudzdzīvokļu ēkām šajā pilsētas daļā.

R.Putniņš – ēkas apjoms pārāk masīvs, vienvēidīgs un vides kontekstā neiederīgs, atceļojis no pilnīgi cita vides konteksta. Lai arī paša apjoma formveide, neņemot vērā vides kontekstu, ir skaidri un loģiski (balstoties uz terašu izgaismojumu) veidota. Apjomu pieslēgumi pie esošajām ēkām nepieklaujas tām, bet veido lielākus ugunsmūrus kā esošie. Apjoma galā pret Lienes ielas 2 namu zonā, kur nedrīkst būt logi (dzīvojamo istabu logi drīkst būt 6.4 m attālumā no robežas), atrodas logi. Vides pieejamībai neatbilstoši pandusi (10%) pie pieslēguma ar Lienes ielas 2. namu, un ar Krāsotāju ielas 6A namu. Pagalma labiekārtojums nav veiksmīgs saistībā ar pagalma platībām, kas atrodas zem apjoma. Pozitīvi vērtējams mēģinājums veidot koptelpu zonas iekštelpās, ko diemžēl ir diezgan grūti vizuāli nodalīt no dzīvokļu platības. Plānojumā garie koridori, kuriem nav pieejama dienas gaisma, un kur ir daudz stūru no kuriem var iznirt svešinieki, drīzāk var izvērsties kā biedējoša pieredze, nevis pozitīvs piensums, gadījumā ja pasūtītājs koplietošanas dzīvojamās zonas stūros vēltis komercvajadzībām. KomPLICĒTA dūmu novadišana. Šajā darbā, atšķirībā no darba DM777, ir loģiski, tektoniski un kontekstuāli lietots autoru izvēlētais būvveids, koka paneļu karkass.

6 krāsas

A.Rozentāle-Baiža – neatbilstošs apjoma izvietojums perimetrālajā apbūvē. Nav norādīti dzegu augstumi, līdz ar to nav precīzi izvērtējama RVC AZ TIAN prasība – ēkas augstums nepārsniedz ielas platumu starp sarkanajām līnijām. Ēka disharmonē ar apkārtējo apbūvi.

O.Redbergs – apbūves teritorijas plānojuma struktūra vienkāršota. Piedāvā izmantot atvērta perimetrālas apbūves principu organizējot apbūvi tikai gar Krāsotāju ielas fronti. Dzežas augstums neatbilst apbūves noteikumiem. Paskaidrojuma rakstā nav minēti fasāžu apdares materiāli. Ēkas arhitektūras varētu būt atbilstoša brīvstāvošai apbūvei kādā citā pilsētā.

R.Putniņš – darbs turpina pēdējā laika Rīgas konkursu praksē ierasto naivnisma tēmu, kur gandrīz katrā konkursā parādījās viens šāda tipa darbs (lauva, spēre utt.), šoreiz tās ir varavīksnes krāsas lentas, vai autors domājis vides kontekstu ar Lienes ielas rajona “blakni”, piedāvājums par savu seksuālās brīvības salu Rīgas centrā? Nav pieejami nekādi tehniski ekonomiskie rādītāji, kā arī nav pieejams skaidrojošais apraksts par metu. Savā naivnisma manierē, darbs vērtējams kā konsekvents, tomēr tam ir ļoti maz sakara ar pasūtītāja uzdevumu, un to ko gaida šajā vietā municipalitāte un kultūras aizsardzības institūcijas, pieņemtu arī rīdzinieki to vairāk uzskatītu kā “hepeningu” nevis pilnvērtīgu ēku.

Ņemot vērā izteiktos viedokļus un diskusijas, žūrijas komisija vienojas par šādu lēmumu:

- 1) Konkurss uzskatāms par notikušu.
- 2) Par konkursa uzvarētāju atzīt un pirmo vietu, kā arī prēmiju EUR 6000,00 piešķirt priekšlikumam „**A111A**”.
- 3) Otro vietu un prēmiju EUR 4000,00 piešķirt priekšlikumam „**KL010**”.
- 4) Trešo vietu un prēmiju EUR 2000,00 piešķirt priekšlikumam „**MAR810**”.

- 5) Žūrijas komisija konkursa uzvarētājam rekomendē meklēt racionālākus un nesadārzdinātus jumta fazāšu un logu risinājumus, saglabājot ēkas arhitektonisko raksturu.

Tiek atplēstas aploksnes un nosaukti konkursa prēmijas ieguvušo darbu autori:

A111A SIA "Lauder Architects"
Rita Laudere, Kārlis Lauders, Valdis Linde, Harijs Vucens,
Betija Balode

KL010 SIA "Avotiņš, Vincents un partneri"
Jānis Ielejs

MAR810 SIA "MERU arhitekti"
Oskars Kotello, Marta Kotello, Anna Dārija Roze, Beāte
Zavadska, Jānis Ceriņš, Didzis Jaudzems

Pasūtītājs,
žūrijas komisijas priekšsēdētājs U.Mesters

Pasūtītāja pārstāvis P.Strancis

Pasūtītāja pieaicināts sertificēts arhitekts O.Redbergs

Rīgas pilsētas
Būvvaldes pārstāve A.Rozentāle-Baiža

Latvijas Arhitektu savienības pārstāvis R.Putniņš

Valsts kultūras pieminekļu
aizsardzības inspekcijas pārstāvis J.Zilgalvis

Konkursa atbildīgais sekretārs M.Ulāns